

На основі аналізу психолого-педагогічної літератури ми визначили шляхи розвитку уваги, які впроваджували на хореографічних заняттях у Народному ансамблі естрадного танцю «МарЛен» Центру дитячо-юнацької творчості м. Бердянська під час проходження педагогічної практики.

До шляхів розвитку уваги у дітей молодшого шкільного віку на хореографічних заняттях ми віднесли: поставлення конкретної цілі та задачі перед дитиною; виникнення непрямих інтересів у дітей (інтерес до результату діяльності); створення сприятливих умов для навчальної діяльності (дотримання санітарно-гігієнічних норм, охайна та зручна танцювальна форма, відповідність музичного супроводу напрямку хореографічного заняття та віковим особливостям дітей, позитивна атмосфера в групі та ін.); тренування довільної уваги з метою виховання спостережливості у дітей шляхом повторення і виконання вправ.

Для того, щоб розвивати в дітей певні якості уваги (цілеспрямованість, стійкість, зосередженість) і здатність керувати ними, ми ввели в заняття молодшої групи такі ігри, як: «У магазині дзеркал», «Куховарики», «Слухай мою команду», «Моя тінь» та ін.

Результати проведення хореографічних занять з використанням ігор показали, що діти стали краще запам'ятовувати новий матеріал, у них з'явився інтерес до навчання. Молодші школярі, які часто відволікалися на сторонні подразники стали більш уважними та зосередженими на заняттях.

Таким чином, визначені нами шляхи сприяють активному розвитку уваги у дітей молодшого шкільного віку на хореографічних заняттях.

ЛІТЕРАТУРА

1. Москальова А. Як розвинути увагу дитини // Шкільний світ. – 2000. – № 18. – С. 4-6.
2. Несух Ю. Розвиток пізнавальних процесів дітей молодшого та середнього шкільного віку. – К. : Шкільний світ, 2008. – С. 83-90.
3. Страхов В. І. Психологические исследования внимания // Загальна психологія: Хрестоматія / О.В. Скрипченко, Л.В. Долинська, З.В. Огороднійчук та ін. – К. : Каравела, 2007. – С. 286-291.

Вікторія Свеженець,

студентка 3 курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник **О. В. Мартиненко,**

к. пед. н., доцент(БДПУ)

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ

Актуальність. У сучасних умовах національно-патріотичне виховання набуває особливої актуальності. Сьогодні Україна переживає найбільше випробування в своїй боротьбі за незалежність та територіальну цілісність. Тому зараз, як ніколи, важливе та актуальне питання формування громадянина-патріота України. Саме творчі художні колективи можуть передати молодому поколінню багатство духовної культури, його національної ментальності.

Проблему національно-патріотичного виховання розглядали педагоги (Х. Алчевська, Г. Духнович, І. Огієнко, С. Русова, К. Ушинський, Я. Чепіга та ін.), психологи (П. Блонський, Л. Виготський, Г. Костюк, О. Леонтєв, О. Петровський, І. Синиця, П. Якобсон та ін.).

Одним із активних засобів національно-патріотичного виховання народна хореографія. Вивченню та популяризації української танцювальної культури торкалися видатні теоретики та практики українського мистецтва: В. Авраменко, В. Верховинець, К. Василенко, П. Вірський, Р. Герасимчук, А. Гуменюк та ін.

Останнім часом народна хореографія не користується популярністю в дитячих хореографічних колективах. Це пов'язано з відсутністю фінансування з боку держави колективів народного танцю і переведенням їх на комерційну основу, зменшенням кількості фольклорних фестивалів, популяризацією сучасних напрямів хореографії тощо. Крім того, танцювальна спадщина українців поступається сценічним зразкам, створеними окремими авторами, які погано обізнані з національним фольклором. Отже, інформація щодо народного танцювального мистецтва дуже обмежена і діти не знають і не цікавляться культурною спадщиною свого народу.

Мета. Визначення педагогічних умов патріотичного виховання молодших школярів засобами українського народного танцю (на прикладі роботи народного ансамблю естрадного танцю «МарЛен»).

На основі вивчення досвіду роботи ансамблю естрадного танцю «МарЛен» ЦДЮТ м. Бердянськ, ми визначили педагогічні умови патріотичного виховання дітей основного рівня навчання (молодший шкільний вік):

1. Проведення тематичних занять з метою ознайомлення з історією виникнення українського народного танцю, його жанрами, назвами; формування виконавських умінь («Ми діти твоя, Україно», «Дівочі посиденьки», «Козацькому роду нема переводу!», «Український парний танок» та ін.).

2. Включення в зміст хореографічних занять фольклорного матеріалу: рухового, музичного, пісенного, літературного (потішки, лічилки, казки), ігрового.

2. Проведення виховних заходів національно-патріотичного спрямування (пізнавальні, культурно-розважальні, морально-етичні теми, трудові). Наприклад, пізнавальні виховні заходи можна присвятити знайомству з творчими здобутками видатних педагогів та балетмейстерів України, розкриттю регіональних особливостей української танцювальної культури, знайомству з народними традиціями та обрядами, музичними інструментами, сценічним одягом тощо. Так, у колективі «МарЛен» проводяться виховні заходи на національну тематику: інформаційні бесіди («Державні свята України», «Що таке зелені свята?» та ін.); комп'ютерні інформаційні презентації про роль хореографії у житті людини («Танок, який об'єднує людей», «Бойовий гопак» та ін.); відвідування виставок («Україна очима дітей», «Обереги та вишиванки» та ін.), концертних програм з виступами самодіяльних та професійних колективів; творчі завдання типу «Я патріот, бо я...» (намалювати, розповісти словами або

танцювальними рухами своє твердження); організація виставок-презентацій захоплень дітей та їх батьків, серед яких є тематичні, пов'язані з українським одягом, предметами побуту: «Бабусина скринька», «Самоткані рушники», «Українські прикраси для дівчат» та ін.

3. Залучення дітей до самостійного вивчення зразків народної хореографії з подальшим обговоренням.

4. Включення в танцювальний репертуар українських народних танців. Осучаснення їх змісту.

6. Обов'язкове спілкування з вихованцями українською мовою.

Висновок. Визначені педагогічні умови патріотичного виховання молодших школярів засобами українського народного танцю можуть сприяти урізноманітненню змісту хореографічних занять, активізації творчої активності учнів, вихованню інтересу до народної творчості.

ЛІТЕРАТУРА

1.Верховинець В. Теорія українського народного танцю / Василь Верховинець. – К : Музична Україна,1990. – 149 с.

2.Мартиненко О.В. Теорія та методика роботи з дитячим хореографічним колективом : навчальний посібник / Олена Мартиненко. – Донецьк: ЛАНДОН-XXI, 2012. – 232 с.

Юлія Туроверова,

студентка 1 курсу II рівня вищої освіти

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **Ю П. Тараненко,**

к.пед.н., ст. викладач (БДПУ)

АКТИВІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ НА УРОКАХ СУЧАСНОГО ТАНЦЮ

У рамках Болонського процесу особливо актуальним постає питання щодо створення умов такої організації навчання, яка б оцінювалась результатами пізнавальної діяльності здобувачів освіти. Відтак, з огляду на гуманістичну спрямованість сучасної освіти, творчо-пізнавальна діяльність є необхідною умовою формування творчої особистості дитини.

Проблеми творчої особистості та її розвитку є предметом дослідження І. Беґа, І. Зязюна, В. Моляко, В. Рибалки та ін. Педагогічні аспекти формування творчої особистості дитини висвітлені у роботах Р. Пильні́ка, Г. Полякової, С. Сисоєвої та ін.

Тому, на сучасному етапі розвитку педагогічної освіти, надзвичайно гостро відчувається потреба в новому трактуванні цілей, які б дозволяли використовувати зміст навчальних дисциплін у формуванні творчої індивідуальності особистості, у створенні такого освітнього середовища, яке б забезпечувало стійку орієнтацію дітей на активність, пізнавальну самостійність і творчість у навчальній та виховній діяльності.

Активність кожної дитини на всіх рівнях залежить від активізації навчального процесу в цілому, а творчий процес – від особистості педагога, його вміння відповідним чином організовувати творчу діяльність дітей.

Танцювальна діяльність є творчою за своєю сутністю, а педагог-